

3die Affnit, og navnlig ogsaa dette, som jeg nu taler om, til § 165, ville danne Overgangen til en bedre, erektiv Proces, som man jo tør vente, naar Proceskommissionen er fredden saa langt frem.

**Chr. Rimestad:** Jeg kan ikke negte, at de sidste Uttringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), gjorde et forunderligt Indtryk paa mig af at være naive. Det ærede Medlems hele Raisonnement med Hensyn til den Maade, hvorpaa dette Punkt om Underpant i Søøre er blevet ordnet, forekommer mig at hvile paa en underlig Misfjendelse af det, som egentlig er Sagens Kjerne. Det ærede Medlem sagde, at naar man negtede det universelle Underpant i Søøre, men derimod — som man her vil gjøre — indrømmede det specielle, vilde man blot paaføre de Bedkommende stort Besvær og stor Beføstning osv.; thi, sagde han, naar en Mand pantsætter sine Gjenstande specielt, er han afflaaren fra at kunne sælge af dem, ombytte dem osv., og det er netop det, han ikke burde være afflaaren fra. Men det er jo aabenbart, at det netop er derved, at han har stillet sig saaledes, at han affjærer sig fra at kunne disponere over disse Gjenstande, at dette Underpant er et virkeligt og sandt Pant, og at det universelle Underpant netop derved, at han har forbeholdt sig frit at kunne disponere over og ombytte Gjenstandene, ikke er nogen virkelig og sand Pantsætning, men i det Væsentlige kun bestaar deri, at man overlader til ham at bestemme, at hans Gjenstande i Tilfælde af Konkurs, skulle fordeles mellem hans Kreditorer paa en anden Maade end den, som Lovgivningen i Dvrigt har foreskrevet. Andet er i Virkeligheden ikke dette Pant. Derfor forekommer det mig, at det er fuldstændig nødvendigt, at man fastholder det, som Udvalgets Flertal ogsaa har gjort, at affjære det universelle Underpant. Naar det siges, at det kan omgaaes derved, at man kan specificere sit Bo, saa er det ganske vist, at man kan det, men det er i Virkeligheden ingen Omgaaelse; thi man maa erindre, at man ikke kan vælge den Beti uden at affjære sig fra at disponere over

de enkelte Gjenstande, og det kan altsaa ikke kaldes nogen Omgaaelse. Det forekommer mig, at den Beti, som Udvalgets Flertal er gaaet i, det Hele taget er den rette. Jeg har imidlertid altid troet, at man, forsaavidt man vil bevare Retten til Underpant i Søøre — som jeg i Dvrigt altid har anset for det Rette — burde have indsat Bestemmelse i den Del af Lovforslaget, som handler om Konkursmaterien, navnlig Affræstelsesreglerne, hvorved der indrømmes en stærkere Affræstelse af Underpant i Søøre end den, der findes Etet efter den nugældende Lovgivning. Men jeg havde altid tænkt mig, at man, forsaavidt man bevarede Underpant i Søøre, burde — i Etet for de nugældende Bestemmelser, hvorefter dets Virkninger affræstes, naar det er udstedt 6 Uger før Falliten — have forandret det derved, at dets Virkning bortfaldt, naar det var udstedt selv en længere Tid for Falliten, 3 Maanedes, eller 12 Uger, hvad man nu vil sætte, og i alt Fald ikke en kortere Frist paa dette Punkt end den, der er sat i § 20, nemlig 8 Uger. Dette vil jeg kun tillade mig at henstille til det ærede Udvalgs Overveelse inden 3die Behandling. Det er forekommet mig besynderligt, og intet af alle de Angreb, der ere reiste, har overrasket mig mere end det, der har ramt §§ 154 og 159. Der er jo ganske sikkert mangfoldige Punkter i dette Udcast, der ere saa nye, at de kunne fremtræde som noget Overraskende for Mange, der have levet under vor hidtil gjældende Retsforfatning, og derfor kunne møde Modstand. Men disse Bestemmelser synes jo i og for sig slet ikke at gaa ud paa Andet, end hvad der er saa fuldstændig naturligt og ligger i Forholdenes Natur, nemlig at Retsvirkningen af et Dokument ligeoverfor Trediemand først indtræder fra den Tid, da det paa den af Lovens foreskrevne Maade bringes til Trediemands Kundskab, og ganske sikkert er det ogsaa, at man egentlig maa betragte det som et Underværk, at ikke vor hidtilværende Retsstilstand har ført til langt flere og meget større Forurettelser paa dette Gebet, end det hidtil virkelig har været Tilfældet. Sagen er jo i og for sig ikke af saa overdreven stor Bigtighed; det dreier sig kun om, hvorvidt man ved at udsætte Do-